חוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים), תשט"ו-1955

נוסח עדכני נכון ליום: 03-08-2026

הגדרות

1. בחוק זה –

"אח" – לרבות אח חורג;

"בן משפחה" – הורה, הורה של הורה, אח, גיס, דוד, או צאצא של כל אחד מאלה;

"הורה" – לרבות בן זוגו של הורה, מי שידוע בציבור כבן זוגו של הורה, הורה מאמץ או אפוטרופוס;

"ילד" – מי שלא מלאו לו ארבע עשרה שנה;

"עובד סוציאלי שמונה לפי חוק" – עובד סוציאלי שמונה לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה), התש"ך-1960, או לפי חוק הסעד (טיפול באנשים עם מוגבלות שכלית-התפתחותית), התשכ"ט-1969, לפי העניין;

"פגיעת איבה" – כהגדרתה בפסקאות (1) ו-(2) בסעיף 1 לחוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, התש"ל-1970;

"פקיד סעד" – (נמחקה)

"עבירה נגד המוסר" – (נמחקה)

"קטין" – כהגדרתו בחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב-1962.

"קלטת חקירה" – דיסקט, תקליטור וכל אמצעי אחר לאגירה ואחסון של מידע המופק ממכשיר תיעוד חזותי או קולי, המתעדים חקירת ילד בקשר עם עבירה המנויה בתוספת;

"עבירה נגד הגוף" – (נמחקה)

"תאונת דרכים" – כהגדרתה בחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975.

עבירה נלווית

1א. (א) בסעיף זה, "עבירה נלווית" – עבירה נוספת לעבירה המנויה בתוספת, שנעברה במהלך ביצוע העבירה המנויה בתוספת או בקשר אליה, בין אם על ידי האדם החשוד בביצוע העבירה המנויה בתוספת ובין אם על ידי אדם אחר, ובלבד שהילד נחקר לפי חוק זה על העבירה המנויה בתוספת.

(ב) לענין חוק זה, דין עבירה נלווית כדין עבירה המנויה בתוספת.

העדת ילד

2. (א) אין מעידים ילד על עבירה המנויה בתוספת, שנעשתה בגופו או בנוכחותו או שהוא חשוד בעשייתה ואין מקבלים כראיה הודעתו של ילד על עבירה כאמור, אלא ברשות חוקר ילדים ובנוכחותו.

(ב) הרשה חוקר ילדים עדותו של ילד, לא יהיו נוכחים בשעת גביית העדות אלא התובע, הנאשם, עורך דינו, חוקר הילדים ומי שבית המשפט הרשהו להיות נוכח; אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 2ב, או מהוראות סעיף 15 לחוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001.

(ג) בית המשפט רשאי, ביוזמתו או לבקשת חוקר הילדים, לצוות על הפסקת גבייתה של עדות או קבלתה של הודעה כאמור בסעיף קטן (א) אם הוא סבור, לאחר ששמע את חוקר הילדים, שהמשכן עלול לגרום נזק נפשי לילד.

(ד) חוקר ילדים רשאי להתנות את עדותו של ילד על עבירה המנויה בתוספת בתנאים אלה, כולם או מקצתם:

(1) גביית העדות שלא בנוכחות הנאשם, אלא בנוכחות סניגורו, באמצעות מערכת טלוויזיה במעגל סגור או בדרך אחרת; על עדות לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיף 2ב(ב) עד (ד) והתקנות שהותקנו לפי הוראות סעיף קטן (ו) לחוק לתיקון סדרי הדין (חקירת עדים), התשי"ח-1957;

(2) גביית העדות בתוך תקופה מסוימת או לאחר תום תקופה מסוימת, שיקבע;

(3) גביית העדות שלא על דוכן העדים;

(4) גביית העדות כשהשופט ועורכי הדין אינם לבושים מדי משפט;

(5) גביית העדות בלשכת השופט;

(6) גביית העדות שלא במקום מושבו של בית המשפט; מקום העדות ייקבע על ידי בית המשפט, לאחר ששמע את עמדת חוקר הילדים;

(7) גביית העדות בנוכחות אדם המלווה את הילד לצדו במהלך עדותו, לפי בחירת הילד, אף אם הוא מעיד בדלתיים סגורות לפי כל דין.

(ה) לאחר תחילת עדותו של ילד, שחוקר ילדים הרשה אותה, רשאי בית המשפט, מיזמתו, או לבקשת בעל דין, הילד או הורהו, וכן לבקשת חוקר הילדים, לקבוע תנאים כאמור בסעיף קטן (ד) או לשנות תנאים שנקבעו לפי אותו סעיף קטן וכן להורות על התאמת השאלות ליכולותיו של הילד, ולתת הוראות לעניין משך החקירה הנגדית, אם הוא סבור שהמשך גביית העדות בלא תנאים, בתנאים שנקבעו או בלא הוראות כאמור עלול לגרום נזק נפשי לילד או לפגום בעדות; לא יחליט בית המשפט כאמור אלא לאחר ששמע את חוקר הילדים.

(ו) לא ייתן חוקר ילדים החלטה לפי סעיף קטן (א) ולא יתנה את עדותו של ילד כאמור בסעיף קטן (ד), ובית המשפט לא ייתן החלטה לפי סעיפים קטנים (ג) ו-(ה), אלא לאחר שנתנו לילד המסוגל לחוות דעה משלו הזדמנות להביע את עמדתו בענין עדותו ודרכי גבייתה, לפי הענין; לדעתו של הילד יינתן משקל ראוי בהתאם לגילו ולמידת בגרותו.

(ז) (1) החליט חוקר ילדים להרשות עדותו של ילד, עם או בלי תנאים כאמור בסעיף קטן (ד), יעריך מחדש את החלטתו סמוך לפני מתן העדות בבית המשפט;

(2) החליט חוקר ילדים שלא להרשות עדותו של ילד לפי חוק זה והחלטתו לא ניתנה סמוך לפני המשפט, יעריך מחדש את החלטתו סמוך לפני המשפט.

(ח) החליט חוקר ילדים להרשות עדותו של ילד לפי חוק זה, עם או בלי תנאים, רשאי בית המשפט, מיזמתו או לבקשת הילד או הורהו שאינו נאשם במשפט, מנימוקים מיוחדים שיירשמו, להורות כי ההחלטה תיבחן מחדש בידי חוקר ילדים בכיר.

(ט) חוקר הילדים ינמק בכתב את החלטותיו לפי סעיף זה.

העדת קטין נגד הורהו

2א. (בוטל)

נוכחות מלווה וחוקר ילדים בעת מתן עדות של ילד

2ב. (א) בכפוף להוראות סעיף 172 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן – חוק סדר הדין הפלילי), ילד זכאי לכך שאדם המלווה אותו, לפי בחירתו, יהיה נוכח עמו במהלך עדותו בדיון בבית המשפט אף אם הדיון נערך בדלתיים סגורות לפי כל דין, אלא אם כן החליט בית המשפט אחרת מטעמים של טובת הילד שיירשמו.

(ב) על אף האמור בסעיף 172 לחוק סדר הדין הפלילי, חוקר הילדים שחקר ילד בעבירה המנויה בתוספת יהיה נוכח במהלך עדותו של הילד בבית המשפט, אלא אם כן הודיע חוקר הילדים כי קיימת מניעה לכך או אם החליט בית המשפט אחרת, מטעמים מיוחדים שיירשמו.

איסור חקירה נגדית בידי נאשם

2ג. (א) הרשה חוקר ילדים, לפי הוראות סעיף 2, את עדותו של ילד שהוא נפגע בעבירה המנויה בתוספת או שעבירה המנויה בתוספת נעשתה בנוכחותו, לא יחקור הנאשם בעצמו את הילד, אלא סניגורו.

(ב) לא היה הנאשם מיוצג בהליך שאמור להעיד בו ילד כאמור בסעיף קטן (א), ימנה לו בית המשפט סניגור לייצגו בעת חקירת הילד; סירב הנאשם למינוי סניגור, יודיע לו בית המשפט כי בהתאם להוראות סעיף זה אין הוא רשאי לחקור בעצמו את הילד.

העדת קטין נפגע עבירה או עד לה שמלאו לו 14 שנים וטרם מלאו לו 15 שנים, שנחקר בהיותו ילד

2ד. (א) נחקר ילד שהוא נפגע עבירה או עד לה, בידי חוקר ילדים, לפי הוראות חוק זה, ובעת מתן עדותו מלאו לו 14 שנים וטרם מלאו לו 15 שנים, רשאי חוקר ילדים לקבוע תנאים לעניין עדותו, כאמור בסעיף 2(ד) (בסעיף זה – תנאי ההעדה), ויחולו לעניין עדותו ולעניין הדיון בבית המשפט הוראות סעיפים 2(ב), (ג) – למעט לעניין קבלתה של הודעה, (ה), (ו), (ח) ו-(ט), 2ב, 2ג, 6 – לעניין פרסום דבר שיש בו כדי לגלות את זהותו של הקטין בעבירה שהעיד עליה, 6א ו-10א, בשינויים המחויבים.

(ב) בסמוך למתן העדות כאמור בסעיף קטן (א), יבחן חוקר הילדים אם נדרש לקבוע את תנאי ההעדה.

מינוי חוקרי ילדים

3. (א) שר המשפטים ימנה חוקרי ילדים לצורך חוק זה, בהמלצת ועדה (בסעיף זה – הוועדה), שחבריה הם:

(1) נשיא בתי המשפט לנוער או שופט נוער שימנה נשיא בתי המשפט לנוער, והוא יהיה יושב ראש הוועדה;

(2) מנהל השירות לחקירות ילדים וחקירות מיוחדות במשרד העבודה הרווחה והשירותים החברתיים או חוקר ילדים בכיר מטעמו;

(3) קצין משטרה בכיר, שימנה השר לביטחון הפנים;

(4) עובד משרד החינוך שהוא איש חינוך, שימנה שר החינוך;

(5) עובד משרד הבריאות שהוא פסיכיאטר או פסיכולוג, המומחה לילדים ולנוער, שימנה שר הבריאות.

(ב) (1) החלטות הוועדה יתקבלו ברוב דעות; היו הדעות שקולות, תכריע דעתו של יושב ראש הוועדה;

(2) הוועדה תוכל לפעול אף אם פחת מספר חבריה, כל עוד לא פחת מארבעה.

(ג) הוועדה רשאית לקבוע את סדרי דיוניה ועבודתה ככל שלא נקבעו בידי שר המשפטים.

מינוי חוקר ילדים בכיר

3א. שר הרווחה, בהתייעצות עם הועדה האמורה בסעיף 3, ימנה מבין חוקרי הילדים, חוקר ילדים בכיר לצורך חוק זה.

חקירה על ידי חוקר ילדים בלבד

4. פרט לחקירה בעדות שחוקר הילדים הרשה אותה לפי סעיף 2, אין חוקרים ילד בעבירה המנויה בתוספת אלא על ידי חוקר ילדים; אולם הוראה זו לא תחול –

(1) על שאלות הנשאלות בשעת מעשה העבירה או תיכף לאחריה, או משהתעורר חשש סביר שנעברה עבירה כזאת;

(2) על שאלות ששאל האב, האם, האפוטרופוס, האדם שהילד נמצא בפיקוחו או ברשותו, או רופא.

הזמנת ילד לחקירה

4א. (א) ילד שיש לחקרו בעבירה המנויה בתוספת שאין הוא חשוד בביצועה, יוזמן לחקירה וייחקר בידיעת הורהו.

(ב) על אף הוראת סעיף קטן (א), מותר להזמין ילד לחקירה כאמור באותו סעיף קטן בלא הודעה להורהו ומותר לחקרו, אף בלא ידיעת ההורה, אם מתקיים אחד מאלה:

(1) הילד ביקש כי לא תימסר להורהו הודעה על חקירתו; הודעה על החקירה תימסר לעובד סוציאלי שמונה לפי חוק, לכל המאוחר עם תום החקירה, והוא רשאי להורות, על אף בקשת הילד, כי תימסר הודעה להורה, אם סבר כי טובת הילד מחייבת זאת;

(2) לדעת הקצין הממונה על חקירת העבירה, לאחר שהתייעץ עם חוקר הילדים, הזמנת הילד בהודעה להורהו תעכב את חקירת העבירה בשל קושי להודיע להורה במאמץ סביר, ויש יסוד סביר להניח שהעיכוב יסכל את חקירת העבירה או יסכל מניעה של פשע; ואולם, בכפוף להוראות סעיף זה, הודעה על החקירה תימסר לבגיר האחראי על הילד באותה העת או לקרוב בגיר של הילד, ככל הניתן בנסיבות הענין, וכן תימסר הודעה להורהו מוקדם ככל האפשר;

(3) לדעת הקצין הממונה על חקירת העבירה, לאחר שהתייעץ עם עובד סוציאלי שמונה לפי חוק, נכון לעשות כן על יסוד אחד מאלה:

(א) טעמים של טובת הילד, או טעמים של טובת החקירה שאין בהם פגיעה בטובת הילד, בשל היות החשוד בביצוע העבירה בן משפחתו של הילד;

(ב) חשש לפגיעה בשלומו הגופני או הנפשי של הילד.

(ג) חדל להתקיים הטעם שהצדיק חקירת ילד בלא ידיעת הורהו כאמור בסעיף קטן (ב), יודיע הקצין הממונה על חקירת העבירה להורה על חקירת הילד, אם אין מניעה אחרת להודיע עליה לפי סעיף זה.

(ד) הוראות סעיף זה וסעיף 4ב יחולו גם לענין פעולות חקירה כאמור בסעיף 7.

(ה) הוראות סעיף זה יחולו גם על זימון ילד לתחנת המשטרה לפי סעיף 68(א) בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, בענין חקירה בעבירה המנויה בתוספת.

התייעצות עם חוקר ילדים לפני הזמנת ילד לחקירה בעבירה בקשר למעשה טרור או לפגיעת איבה – הוראת שעה

4א1. (בוטל)

הוצאת ילד ממקום שהותו לצורך חקירה

4ב. (א) בסעיף זה, "מקום שהות" – מקום שבו שוהה ילד לצורך חינוכי או טיפולי, שאינו טיפול רפואי, לרבות בית ספר, גן ילדים או קייטנה.

(ב) התקיים תנאי המצדיק חקירת ילד בעבירה המנויה בתוספת שאין הוא חשוד בביצועה, בלא ידיעת הורהו כאמור בסעיף 4א, רשאי חוקר ילדים, בכפוף להוראות סעיף קטן (ג), להוציא את הילד ממקום שהותו, אף בלא ידיעת ההורה, לצורך החקירה או לצורך פעולה אחרת כאמור בסעיף 7 בקשר לעבירה כאמור, ובלבד שהילד לא יוצא ממקום שהותו בניגוד לרצונו.

(ג) חוקר ילדים לא יוציא ילד ממקום שהותו לפי הוראות סעיף זה, אלא אם כן סבר כי חקירת הילד מחוץ למקום שהותו עדיפה בנסיבות הענין על חקירתו במקום שהותו ולאחר שעשה את כל אלה:

(1) הזדהה לפני מנהל מקום שהותו של הילד או לפני האדם האחראי על ניהול המקום באותה עת, הודיע לו כי הוא עומד להוציא את הילד מהמקום ומסר לו את פרטיו;

(2) התייעץ עם עובדי חינוך או טיפול במקום שהותו של הילד המכירים את הילד;

(3) הסביר לילד, בלשון המובנת לו בהתאם לגילו וליכולותיו, את מטרת הוצאתו ממקום שהותו והצורך בביצועה.

(ד) הוציא חוקר ילדים ילד ממקום שהותו כאמור בסעיף זה, ילווה הילד, ככל שהדבר אפשרי בנסיבות הענין, במהלך שהותו מחוץ למקום, גם בידי עובד חינוך או אדם אחר המוכר לו מאותו מקום (בסעיף זה – המלווה), בכפוף להוראת סעיף 5.

(ה) בלי לגרוע מהוראות כל דין, חוקר ילדים שהוציא ילד ממקום שהותו כאמור בסעיף זה יחזיר את הילד בתום החקירה לביתו, לאחר שהתייעץ עם הקצין הממונה על חקירת העבירה, או למקום שממנו הוצא הילד, או יוודא כי המלווה יחזיר את הילד אל אותו המקום.

חקירת ילד עם מוגבלות שכלית

4ג. אדם עם מוגבלות שכלית כהגדרתו בחוק הליכי חקירה והעדה (התאמה לאנשים עם מוגבלות שכלית או נפשית), התשס"ו-2005, שהוא ילד, ייחקר בידי חוקר ילדים שהוא חוקר מיוחד כהגדרתו בחוק האמור, ואולם יחולו הוראות חוק זה כאשר העבירה שבה נחקר הילד היא עבירה המנויה בתוספת.

חקירת ילד בשעות הלילה

4ד. (א) בסעיף זה, "שעות הלילה" – השעות שבין 20:00 ל-07:00.

(ב) ילד שיש לחקרו בעבירה המנויה בתוספת שאין הוא חשוד בביצועה, לא ייחקר בשעות הלילה בתחנת המשטרה או במקום אחר המשמש לחקירת הילד, ולא תימשך חקירתו במקום כאמור בשעות אלה, בעבירה שהוא אינו חשוד בביצועה.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), ניתן לחקור ילד בעבירה שהוא אינו חשוד בביצועה בשעות הלילה באחד מאלה:

(1) הילד הגיע מיוזמתו או לבקשתו לתחנת המשטרה או למקום אחר המשמש לחקירת הילד בשעות כאמור כדי להגיש תלונה או למסור עדות על עבירה שבוצעה;

(2) אם העבירה שהוא היה עד לביצועה נעברה בסמוך למועד החקירה;

(3) הקצין הממונה על חקירת העבירה, לאחר שהתייעץ עם חוקר ילדים, הורה, בהחלטה מנומקת בכתב, כי ילד ייחקר בעבירה כאמור בשעות הלילה, אם שוכנע כי דחיית החקירה עלולה להביא לאחד מאלה:

(א) שיבוש או סיכול חקירתם או מעצרם של חשודים בעבירה המנויה בתוספת שבקשר אליה הוא נחקר כעד;

(ב) מניעת גילוי ראיה או תפיסת חפץ הקשור לאותה עבירה;

(ג) מניעת שחרורם של חשודים ממעצר;

(4) הילד והורהו נתנו את הסכמתם לחקירה בשעות הלילה ובלבד שלא תתאפשר חקירתו של הילד בשל הסכמתם כאמור אחרי השעה 00:00;

(5) חוקר הילדים, לאחר שהתייעץ עם הקצין הממונה על חקירת העבירה, שוכנע כי דחיית החקירה עלולה להביא לפגיעה בשלומו הגופני או הנפשי של הילד.

(ד) על אף האמור בסעיף קטן (ג), רשאי חוקר ילדים שלא לחקור ילד בשעות הלילה כאמור באותו סעיף קטן, אלא במועד מאוחר יותר שאינו בשעות הלילה, ומוקדם ככל הניתן, אם סבר כי לא ניתן לקיים את החקירה בשעות הלילה נוכח מצבו הגופני או הנפשי של הילד.

הודעה על חקירת ילד חשוד או על מעצרו

4ה. (א) ילד החשוד בביצוע עבירה המנויה בתוספת (בחוק זה – ילד חשוד), יוזמן לחקירה וייחקר בידיעת הורהו, ואם לא ניתן לאתר את הורה הילד במאמץ סביר – בידיעת קרוב משפחה בגיר או אדם בגיר אחר המוכר לילד, ובלבד שנשמעה עמדת הילד לעניין זהות אותו בגיר (בחוק זה – קרוב אחר), אלא אם כן אין אפשרות לאתר מי מהם במאמץ סביר בנסיבות העניין.

(ב) ילד חשוד השוהה במעון יוזמן לחקירה וייחקר בידיעת מנהל המעון וכן בידיעת הורהו, ואם לא ניתן לאתר את הורה הילד במאמץ סביר – בידיעת קרוב אחר, אלא אם כן אין אפשרות לאתר מי מהם במאמץ סביר בנסיבות העניין.

חקירת ילד חשוד ללא הודעה להורה או לקרוב אחר

4ו. (א) על אף הוראות סעיף 4ה, רשאי הקצין המוסמך כהגדרתו בחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971 (בחוק זה – קצין מוסמך), לאחר שהתייעץ עם חוקר ילדים, בהחלטה מנומקת בכתב, להורות על הזמנת ילד חשוד שאינו עצור לחקירה או על חקירתו, בלי להודיע על כך להורהו, לקרוב אחר או למנהל מעון, לפי העניין, אם שוכנע כי הודעה כאמור עלולה –

(1) לפגוע בשלומו הגופני או הנפשי של הילד או של אדם אחר;

(2) להביא לשיבוש הליכי החקירה בשל חשד סביר כי ההורה או הקרוב האחר או בן משפחתו של מי מהם, היה צד לעבירה שבה חשוד הילד.

(ב) לצורך קבלת החלטה כאמור בפסקה (1) שבסעיף קטן (א), רשאי הקצין המוסמך להביא בחשבון הודעה מנומקת בכתב של מנהל מעון, כי יש חשש שהודעה להורה או לקרוב אחר תביא לפגיעה בשלומו הגופני או הנפשי של הילד.

(ג) (1) הורה הקצין המוסמך כאמור בסעיף קטן (א), בלא שהודיע להורה של הילד, וחלפו שמונה שעות מהגעתו של הילד לתחנת המשטרה או למקום האחר המשמש לחקירת הילד, או חדל להתקיים הטעם שהצדיק הזמנה לחקירה או חקירה בלי להודיע להורה, לפי המוקדם, תימסר להורה הילד בלא דיחוי, הודעה על הימצאותו של הילד בתחנת המשטרה או במקום אחר המשמש לחקירת הילד, ועל חקירתו;

(2) הורה הקצין המוסמך כאמור בסעיף קטן (א) בלא שהודיע אף לקרוב אחר או למנהל המעון, לפי העניין, יחולו הוראות פסקה (1) אם חלפו שש שעות מהגעתו של הילד לתחנת המשטרה או למקום האחר המשמש לחקירת הילד כאמור בפסקה (1), או חדל להתקיים הטעם שהצדיק הזמנה לחקירה או חקירה שלא בידיעתם, לפי המוקדם.

(ד) החליט הקצין המוסמך כאמור בסעיף קטן (א), וחלף פרק הזמן כאמור בסעיף קטן (ג)(2), רשאי קצין נוער מרחבי, ובהעדרו – קצין נוער מחוזי, להאריך את פרק הזמן האמור אם שוכנע כי מתקיים אחד מאלה, ובלבד שפרק הזמן המרבי מהגעתו של הילד לתחנת המשטרה או למקום האחר המשמש לחקירת הילד לא יעלה על שמונה שעות:

(1) סכנה ממשית לשלומו של הילד או לביטחונו;

(2) חשש לשיבוש הליכי החקירה בעבירה מסוג פשע בשל חשד סביר כי ההורה או הקרוב האחר או בן משפחתו של מי מהם היו צד לעבירה שבה חשוד הילד.

(ה) חדל להתקיים הטעם שבשלו לא נמסרה ההודעה להורה הילד או לקרוב אחר, תימסר ההודעה בלא דיחוי, אלא אם כן הופעלה סמכות כאמור בסעיף 36 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – המעצרים), התשנ"ו-1996, או שעובד סוציאלי שמונה לפי חוק הפעיל את סמכותו לפי סעיף 11 לחוק הנוער (טיפול והשגחה), התש"ך-1960.

נוכחות בחקירה

5. לא יהיה אדם נוכח בחקירת ילד על ידי חוקר ילדים, אלא ברשות חוקר הילדים.

תיעוד חקירה

5א. (א) חוקר ילדים יתעד חקירת ילד הנעשית על ידו, במלואה, לרבות כל חילופי הדברים עם הילד הנחקר או בנוכחותו, כדלקמן –

(1) באמצעות וידאו;

(2) בהקלטה קולית – אם אין אפשרות סבירה לתיעוד באמצעות וידאו, או אם סירב הילד להשיב לשאלות חוקר הילדים בשל השימוש בוידאו וסירובו תועד באמצעות וידאו;

(3) בכתב – אם אין אפשרות סבירה לתיעוד בהקלטה קולית, או אם סירב הילד להשיב לשאלות חוקר הילדים בשל ההקלטה הקולית וסירובו תועד בהקלטה כאמור.

(ב) לא ייעשה כל שינוי בקלטת חקירה.

(ג) תמליל מודפס של חקירת ילד, שתיעד חוקר ילדים באמצעות וידאו או בהקלטה קולית (להלן – תמליל), יוכן בכל אחד מאלה:

(1) משהוגש כתב אישום בעבירה נושא החקירה;

(2) לפי דרישת תובע, לצורך מילוי תפקידו.

(ד) חוקר הילדים אחראי להכנתו של התמליל במקרים האמורים בסעיף קטן (ג).

(ה) בסעיף זה, "חקירת ילד" – לרבות חקירה נוספת של ילד בהתאם להוראות סעיף 10.

(ו) מיד בפתיחת החקירה, יבהיר חוקר הילדים לילד הנחקר את חשיבות תיעוד החקירה בוידאו, ויפרט את דרכי התיעוד האחרות.

דרכי העיון בהקלטה

5ב. (א) הוראות סעיפים 74 ו-75 לחוק סדר הדין הפלילי יחולו על קלטת חקירה ועל תמליל, בשינויים אלה:

(1) התובע יעביר לידי הנאשם את התמליל;

(2) הנאשם זכאי להאזין לקלטת החקירה, לצפות בה, ולהשוות את תוכנה לאמור בתמליל;

(3) הנאשם אינו זכאי להעתיק את קלטת החקירה, להוציאה ממקום הימצאה הקבוע או לקבל לידיו את העתקה, אלא אם כן הורה בית משפט אחרת, מטעמים מיוחדים שיפרט; הורה בית משפט כאמור, חייב הנאשם להחזיר את קלטת החקירה וכל העתק שלה, וכן את התמליל, לתיק בית המשפט, בתום ההליך המשפטי, אלא אם כן קבע בית המשפט מועד אחר להחזרתם כאמור.

(ב) לענין סעיף זה, "הנאשם" – לרבות מי שפועל מטעמו כמפורט בסעיף 74(א) לחוק סדר הדין הפלילי.

נוכחות הורה או קרוב אחר בחקירת ילד חשוד

5ג. (א) על אף הוראות סעיף 5, ילד חשוד שהוזמן לחקירה בידיעת הורהו או קרוב אחר או שנמסרה הודעה על חקירתו לאחד מהם, לפי הוראות סעיף 4ה(א) עד (ג), זכאי שהורהו או קרוב אחר יהיה נוכח בחקירתו וכן זכאי הוא להיוועץ במי מהם, ככל הניתן לפני תחילת החקירה, אלא אם כן הביע הילד התנגדות לכך מנימוק סביר או אם היה מוחזק במעצר, והכל, אם סבר הקצין המוסמך, לאחר שהתייעץ עם חוקר ילדים, כי אין במתן אפשרות לנוכחות ההורה או הקרוב האחר כאמור כדי להביא לאחד מאלה:

(1) פגיעה בטובת החקירה או בטובת הילד;

(2) אחד הטעמים המנויים בסעיף 4ו(א);

(3) אחד הטעמים המנויים בסעיף קטן (ג)(2)(א) עד (ה);

(4) חשיפת עניין הנוגע לצנעת חייו של קטין אחר.

(ב) הורה או קרוב אחר של ילד חשוד שהתקיימו לגביו הוראות סעיף קטן (א), יוזמן להיות נוכח בחקירה והחקירה תעוכב עד להגעתו.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי הקצין המוסמך, לאחר שהתייעץ עם חוקר ילדים, להורות, בהחלטה מנומקת בכתב, על התחלת חקירתו של קטין כאמור באותו סעיף קטן בלי להמתין לנוכחות הורהו או קרוב אחר –

(1) אם ההורה או הקרוב האחר לא הגיע לחקירה בתוך זמן סביר בנסיבות העניין מהמועד שבו הוזמן;

(2) אם שוכנע כי המתנה כאמור עלולה להביא לאחד מאלה, ובלבד שחקירת הילד בלא נוכחות הורהו או קרוב אחר תימשך רק כל עוד מתקיים הטעם שהצדיק את אי-ההמתנה כאמור:

(א) פגיעה בשלומו הגופני או הנפשי של הילד;

(ב) סיכול או שיבוש של החקירה או של חקירתם או מעצרם של חשודים נוספים בקשר לאירוע שלגביו נחקר הילד;

(ג) מניעת גילוי ראיה או תפיסת חפץ הקשור לעבירה שהילד חשוד בביצועה;

(ד) סיכול של מניעת עבירות נוספות;

(ה) מניעת שחרורם ממעצר של הילד או של חשודים אחרים;

(3) לא ניתן לאתר מי מהם במאמץ סביר.

(ד) הורה הקצין המוסמך על חקירת ילד חשוד בלא הזמנת הורהו או קרוב אחר להיות נוכח עמו בחקירה כאמור בסעיף קטן (א), ינמק את החלטתו והיא תתועד בכתב.

(ה) הוחל בחקירתו של ילד חשוד בלי להמתין לנוכחותו של הורהו או של קרוב אחר מאחד הטעמים האמורים בסעיף קטן (ג), והגיע הורהו של הילד או קרוב אחר לתחנת המשטרה או למקום האחר המשמש לחקירת הילד במהלך החקירה, יורשה אותו אדם להיות נוכח בהמשך חקירת הילד וחוקר הילדים ייתן לילד הזדמנות להיוועץ באותו אדם במועד האפשרי הראשון בהתאם למהלך החקירה.

(ו) נכח הורהו של ילד או קרוב אחר בחקירת הילד, לא יתערב במהלך החקירה ולא יצא מחדר החקירה, אלא אם כן התיר לו חוקר הילדים לעשות כן ובתנאים שיקבע; בטרם תחל חקירת ילד בנוכחות הורהו או קרוב אחר, יודיע חוקר הילדים להורה או לקרוב האחר, לפי העניין, על המגבלות החלות עליו כאמור.

(ז) ראה חוקר הילדים כי הורהו של ילד או קרוב אחר הנוכח בחקירת הילד מפריע לחקירה באופן שאינו מאפשר לנהלה, מתערב בחקירה אף שהוזהר שלא לעשות כן או מאיים על הילד באופן ישיר או מרומז, רשאי חוקר הילדים, בהחלטה מנומקת בכתב, להרחיק את ההורה או הקרוב האחר מן החקירה.

הודעה לילד חשוד על זכויותיו בטרם חקירתו

5ד. (א) בטרם ייחקר ילד חשוד, יודיע חוקר הילדים לילד, בלשון המובנת לו בהתחשב בגילו ובמידת בגרותו, על זכויותיו המפורטות להלן, נוסף על חובותיו על פי כל דין כלפי הילד בהיותו חשוד:

(1) זכותו להיוועץ בעורך דין ביחידות, ולהיות מיוצג על ידי סניגור, וכן זכאותו לייצוג לפי חוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995;

(2) זכותו לנוכחות הורהו או קרוב אחר בחקירתו, כאמור בסעיף 5ג.

(ב) בטרם ייחקר ילד חשוד עצור שהובא לתחנה או ילד חשוד העצור בהתאם להוראות סעיף 32 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, שהובא לתחנה כשהוא עצור, יודיע חוקר הילדים לסניגורו של הקטין על חקירתו, ואם אין לו סניגור יודיע כאמור לסניגוריה הציבורית כדי שתבחן את זכאותו לייצוג; בלי לגרוע מהוראות כל דין, אין בהודעה לסניגורו של הקטין או לסניגוריה הציבורית כאמור, כדי לעכב את החקירה.

(ג) שר המשפטים, בהסכמת השר לביטחון הפנים ושר הרווחה והשירותים החברתיים, יקבע הוראות בדבר נוסח הודעה כאמור בסעיף קטן (א).

חקירת ילד חשוד בשעות הלילה

5ה. ילד חשוד לא ייחקר בתחנת המשטרה או במקום אחר המשמש לחקירת הילד, בשעות הלילה כהגדרתן בסעיף 4ד(א), ואולם רשאי הקצין המוסמך, לאחר שהתייעץ עם חוקר ילדים, להורות, בהחלטה מנומקת בכתב, כי ילד חשוד ייחקר בשעות הלילה באחד מאלה:

(1) העבירה שהוא חשוד בביצועה נעברה בסמוך למועד עיכוב הילד או מעצרו;

(2) העבירה שהוא חשוד בביצועה היא עבירה המנויה בתוספת והקצין הממונה על חקירת העבירה שוכנע כי דחיית החקירה עלולה להביא לאחד מהמקרים המנויים בסעיף 5ג(ג)(2);

(3) הילד והורהו נתנו את הסכמתם לחקירה בשעות הלילה, ובלבד שלא תתאפשר חקירתו של הילד בשל הסכמתם כאמור אחרי השעה 00:00.

תקנות לעניין סעיפים 4ד עד 4ו ו-5ג עד 5ה

5ו. השר לביטחון הפנים, בהסכמת שר המשפטים ושר הרווחה והשירותים החברתיים ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, יקבע הוראות לעניין יישום סעיפים 4ד עד 4ו ו-5ג עד 5ה.

סודיות

6. (א) לא יפרסם אדם דבר שיש בו כדי לגלות זהותו של ילד שנחקר בעבירה המנויה בתוספת, או שהעיד בקשר אליה לפני בית משפט, אלא ברשות בית המשפט.

(א1) לא יפרסם אדם קלטת חקירה או תמליל, ובכלל זה העתקם, או זכרון דברים או דין וחשבון כאמור בסעיפים 8 ו-9, אלא ברשות בית המשפט.

(א2) לענין סעיף זה, "פרסום" – הצגה, השמעה, הפצה או העברה מחוץ לבית המשפט, למעט לידי אחד מאלה או בפניו:

(1) הנאשם, סניגורו והמתמחה בעריכת דין תחת פיקוחו של הסניגור או אדם אחר המפורט בסעיף 74(א) לחוק סדר הדין הפלילי;

(2) תובע כמשמעותו בסעיף 12 לחוק סדר הדין הפלילי ומי שמתמחה בעריכת דין תחת פיקוחו;

(3) חוקר ילדים;

(4) שוטר, הנזקק לדבר האסור בפרסום על פי סעיפים קטנים (א) או (א1), לצורך מילוי תפקידו בחקירת עבירה המנויה בתוספת;

(5) עובד סוציאלי שמונה לפי חוק, הנזקק לדבר האסור בפרסום על פי סעיפים קטנים (א) או (א1), לצורך מילוי תפקידו על פי חוק.

(6) מי שחוקר ילדים העביר אליו את קלטת החקירה, ובכלל זה את העתקה, לשם תמלול, או מי שחוקר ילדים, באישור מנהל השירות לחקירות ילדים וחקירות מיוחדות במשרד העבודה הרווחה והשירותים החברתיים, העביר אליו את קלטת החקירה כאמור, או את התמליל, לשם מחקר שמטרתו הכשרת חוקרי ילדים או פיתוח מקצועי לסיוע בעבודת חוקרי ילדים והכשרתם, והכול ובלבד שלא יועברו פרטים מעבר לאלה הנכללים בקלטת או בתמליל.

(7) אדם הנזקק לקלטת החקירה או לתמליל האסורים לפרסום לפי סעיף קטן (א1), לשם מתן חוות דעת בקשר להליך הפלילי.

(ב) העובר על סעיף זה, דינו – מאסר שלוש שנים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין או שני הענשים כאחד.

(ג) בסעיף זה, "בית המשפט" –

(1) בטרם הוגש כתב אישום – בית משפט השלום שבאזור שיפוטו מתנהלת החקירה;

(2) לאחר שהוגש כתב אישום – בית המשפט שאליו הוגש כתב האישום.

דלתיים סגורות

6א. דיון בבית משפט שיש בו כדי לגלות את זהותו של ילד שנחקר בעבירה המנויה בתוספת, יתנהל בדלתיים סגורות, אלא אם כן הורה בית המשפט לנהלו, כולו או מקצתו, בפומבי.

נוכחותו של ילד בפעולות חקירה

7. נתגלה הצורך, תוך כדי חקירה משטרתית בעבירה המנויה בתוספת, לעשות פעולה המצריכה נוכחותו של ילד או השתתפותו בה, לא תיעשה הפעולה אלא בהתאם להוראותיו של חוקר ילדים.

דין וחשבון למשטרה

8. (א) נערכה חקירה בעבירה המנויה בתוספת על ידי חוקר ילדים לפי בקשת המשטרה, יגלה חוקר הילדים לפניה את פרטי חקירתו ויביא לפניה את מסקנותיו.

(ב) הוראות סעיף 6 יחולו על דין וחשבון חוקר הילדים לפי סעיף זה, בשינויים המחוייבים לפי הענין.

ראיות כשרות

9. (א) עדות בעבירה המנויה בתוספת, שתועדה בידי חוקר ילדים בהתאם להוראות חוק זה, וכן זכרון דברים או דין וחשבון לענין חקירה שתועדה כאמור, שנרשמו בידי חוקר ילדים בשעת החקירה או אחריה – כשרים להתקבל כראיה בבית משפט.

(ב) שוכנע בית המשפט כי ננקטו כל האמצעים הסבירים לתיעוד החקירה באמצעות וידאו או הקלטה קולית בהתאם להוראות סעיף 5א, אולם הקלטת החקירה לא צלחה בשל תקלה טכנית, רשאי בית המשפט לקבל כראיה, תיעוד בכתב של החקירה שנעשה בידי חוקר הילדים, במקום קלטת חקירה.

חקירה נוספת

10. הופסקה גביית עדות או קבלת הודעה כאמור בסעיף 2(ג) או שהוגשה לבית המשפט ראיה כאמור בסעיף 9, רשאים הנאשם או התובע לדרוש, וכן רשאי השופט לצוות, שחוקר הילדים יחקור את הילד חקירה נוספת וישאלו שאלה פלונית; אולם רשאי חוקר הילדים לסרב לשאול את השאלות הנדרשות, כולן או מקצתן, אם הוא סבור ששאלתן עלולה לגרום נזק נפשי לילד.

רציפות הדיון

10א. (א) החל בית המשפט בשמיעת עדותו של ילד נפגע עבירה או שעבירה נעשתה בנוכחותו וחוקר ילדים הרשה את עדותו לפי הוראות סעיף 2, יסיים בית המשפט, ככל האפשר, את שמיעת עדותו ביום שבו החלה; לא הסתיימה שמיעת עדותו של הילד באותו יום, ישמע בית המשפט, ככל האפשר, את עדותו ברציפות, יום אחר יום, ככל שהדבר עולה בקנה אחד עם טובת הילד; לא עשה כן בית המשפט, ינמק את החלטתו לשמיעה לא רצופה של העדות.

(ב) בית המשפט, ביוזמתו או לבקשת הילד, חוקר ילדים או הורהו של הילד, רשאי להפסיק או לדחות את שמיעת העדות, אם סבר שמתן העדות ברציפות מקשה על הילד.

עדות מסייעת

11. לא יורשע אדם על סמך ראיה לפי סעיף 9 אלא אם יש לה סיוע בראיה אחרת.

הליכים אחרים

11א. בהליך משפטי, שאינו הליך פלילי שענינו עבירה המנויה בתוספת, יחולו הוראות אלה:

(1) עדות בעבירה המנויה בתוספת כאמור בסעיף 9 וכן זכרון דברים או דין וחשבון כאמור באותו סעיף, לא יתקבלו כראיה, אלא אם כן הרשה בית המשפט לקבלם כראיה;

(2) בית המשפט לא ייתן רשות כאמור בפסקה (1), אלא אם כן שוכנע, מטעמים שיירשמו, כי הדבר דרוש לטובת הילד או כדי למנוע עיוות דין;

(3) רשות כאמור בפסקה (1), יכול שתהא מוגבלת בתנאים ויכול שתוגבל לראיה מסוימת, הכל כפי שיקבע בית המשפט, תוך התחשבות בצורך למנוע את פרסום הראיה;

(4) לענין סעיף זה, "בית המשפט" – לרבות בית דין, כהגדרתו בסעיף 155(1) לחוק הירושה, התשכ"ה-1965.

ביצוע ותקנות

12. שר המשפטים ממונה על ביצוע החוק והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו, לרבות קביעת נהלים בענין קלטות חקירה, אחסונן, שמירתן וביעורן.

תחילת תוקף

13. תחילתו של חוק זה היא ביום ד' בתשרי תשט"ז (20 בספטמבר 1955).

תוספת(סעיף 2)

(א) עבירות לפי סעיפים 199 עד 214, 345 עד 351 לחוק העונשין.

(ב) עבירה של אחראי על קטין, כהגדרתו בסעיף 368א לחוק העונשין, שנעברה כלפי הקטין שעליו הוא אחראי, לפי סעיפים 337, 368ב ו-368ג לחוק האמור.

(ג) (בוטל)

(ד) (בוטל)

(ה) (בוטל)

(ו) עבירה לפי סעיפים 329(א)(1), 333, 334, 335, 361, 362, 363, 364, 365, 367, 372, 373, 374, 377, 380 ו-382 לענין עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, שלא בקשר לתאונת דרכים, למעשה טרור או לפגיעת איבה, והחשוד בביצוע העבירה הוא הורה או אח של הילד והנפגע בעבירה הוא אחד מהם או הילד.

(ז) עבירה לפי סעיפים 300 עד 301ג ו-305 לחוק העונשין, שלא בקשר לתאונת דרכים, למעשה טרור או לפגיעת איבה, אם בעת גביית העדות התקיים אחד מאלה:

(1) לילד לא מלאו 12 שנים והוא אינו החשוד בביצוע העבירה;

(2) לילד מלאו 12 שנים, החשוד בביצוע העבירה הוא הורה או אח של הילד והנפגע בעבירה הוא אחד מהם או הילד.

(ח) עבירה לפי סעיפים 300 עד 301ג, 305, 368ג רישה, 372, 373 ו-374 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בקשר למעשה טרור או לפגיעת איבה, אם הילד אינו חשוד בביצוע העבירה.

(ט) עבירה שבוצעה בקשר למעשה טרור או לפגיעת איבה, בתקופה שמיום כ"ב בתשרי התשפ"ד (7 באוקטובר 2023) עד יום כ"ד בתשרי התשפ"ד (9 באוקטובר 2023), וכן עבירה שבוצעה בקשר לאמור אף לאחר תקופה זו, אם הילד שהיה עד לה או נפגע ממנה הוא גם נפגע עבירה לפי סעיפים 369 עד 375 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, שבוצעה באותה תקופה, והכול לגבי ילד שאינו חשוד בביצוע העבירה; לעניין פרט זה, "ילד" – מי שלא מלאו לו 15 שנים.